

Αποκρυφιστικές προσεγγίσεις βιβλικών δεδομένων. Η περίπτωση του Πνευματισμού

[Ορθοδοξία](#) / [Αιρέσεις](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ](#)

Ο Πνευματισμός τόσο στην κλασική του μορφή όσο και στη μεταγενέστερη εξέλιξή του, σε όλες τις παραλλαγές, όπως κι αν αυτοπροσδιορίζεται (επιστημονικός - υλιστικός - θρησκευτικός) ανήκει στον σκληρό πυρήνα του Αποκρυφισμού και αποτελεί μία από τις πλέον γνωστές μορφές έκφρασής του.

Και στον εν λόγω αποκρυφιστικό χώρο δεν απουσιάζουν περιπτώσεις όπου διάφορα γεγονότα και χωρία της Αγίας Γραφής προσάγονται από τούς Πνευματιστές ως μαρτυρίες - αποδείξεις για την υποτιθέμενη αξιοπιστία των ισχυρισμών τους.

Στο σημερινό άρθρο μας θα κάνουμε μία ενδεικτική αναφορά σε ορισμένες τέτοιες αποκρυφιστικές ερμηνείες - προσεγγίσεις βιβλικών δεδομένων, για να δούμε πού μπορεί να οδηγήσει η πλάνη, όταν η πνευματική σύγχυση και ο σκοτασμός του νοός έχουν διαβρώσει κυριολεκτικά την ανθρώπινη ύπαρξη. Σε όλες τις

περιπτώσεις θα διαπιστώσουμε χρήση αποκρυφιστικής ορολογίας στην προσέγγιση των γεγονότων.

Η πρώτη περίπτωση αφορά στον Προφήτη Δανιήλ (Κεφ.2). Τι ισχυρίζονται γι' αυτό οι Πνευματιστές; Αναφέρουν ότι ο Προφήτης Δανιήλ: « ἐν ὑπνωτιστικῇ καταστάσει εὕρισκόμενος, ἀνέγνωσε ἀπό τόν αἰθερικόν ἐγκέφαλον τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορος τό ὄνειρον, τό ὁποῖον εἶχε λησμονήσει».

Η δεύτερη περίπτωση αναφέρεται στη φυλάκιση του Αποστόλου Πέτρου (Πράξ. 12, 7-11). Πώς ελευθερώθηκε; Απαντούν: «Ἄγγελος Κυρίου προκάλεσεν ἐξαύλωσιν τοῦ σώματός του καί οὕτω τον ἠλευθέρωσεν καί ἀπό τὰς ἀλύσεις του (...) καί ὅτε ἦτο ἐν πλήρη ἀσφαλείᾳ τότε τόν ἐπανάφερε εἰς τό ὑλικόν καί γήϊνον σῶμα του».

Η τρίτη περίπτωση αφορά στη συνομιλία του Κυρίου κατά τη Μεταμόρφωσή Του στο ὄρος Θαβώρ, προ του εκουσίου Πάθους Του, μετά του Μωυσέως και του Ηλίου. Κατά τους Πνευματιστές εδώ έχουμε: «σαφές πνευματιστικόν φαινόμενον νεκρῶν υλοποιηθέντων και συνομιλούντων».

Η τέταρτη περίπτωση αναφέρεται στο Ματθ. 27, 52-54 όπου γίνεται λόγος στην Αγία Γραφή ότι μετά τον θάνατο του Κυρίου, μεταξύ των εκτάκτων και θαυμαστών γεγονότων που ακολούθησαν ανήκει και η περίπτωση ότι: «πολλά σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἤγέρθη» και εμφανίστηκαν σε πολλούς στα Ιεροσόλυμα, αφού είχε προηγηθεί η Ανάσταση του Κυρίου. Για τους Πνευματιστές δεν υπήρξε πραγματική ανάσταση των κεκοιμημένων. Τι υπήρξε; Απαντούν: «επρόκειτο περί υλοποιήσεως θανόντων».

Τι διαπιστώνουμε μετά απ' όλα αυτά; Όχι μόνο θεμελιώδη λογικά σφάλματα σε επίπεδο συλλογισμών και τεκμηρίωσης, όχι μόνο αφόρητη ερμηνευτική κακοποίηση των αγιογραφικών μαρτυριών, αλλά και το ότι ευρισκόμαστε μπροστά σε μια κλασική περίπτωση προκρούστειας τακτικής. Όπως όμως στην περίπτωση του Προκρούστη, που ανεξαρτήτως της επιλογής ο θάνατος ήταν η τελική κατάληξη, έτσι και εδώ η Πνευματιστική θεώρηση των βιβλικών δεδομένων είναι νοσηρή ως προς τη σύλληψή της και θνησιγενής ως προς τα αποτελέσματά της.

<https://bit.ly/3xcFKzV>